Lietas Nr. 11089052416
11088040016
Lietas arhīva Nr. K29-1038-16/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. JANĒVIČA
ar sekretāri V. MIĻŪNU
piedaloties prokurorei D. MILBERGAI
advokātei I. KRASTIŅAI

2016.gada 12. septembrī
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10
krimināllietu
/pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253 ^{2}. panta pirmās daļas.
Tiesa,

K O N S T A T Ē J A :

/pers. A/**, būdama persona, kura brīdināta par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropās vielas, un proti:**

/pers. A/, būdama ar 2015.gada 18. jūnija lēmumu Nr. 087/PC096625-173/4615 administratīvā pārkāpuma lietā sodīta par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 46.panta pirmajā daļā, izdarīšanu 2015.gada 19. aprīlī un likumā noteiktā kārtībā brīdināta par krimināatbildības iestāšanos par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, ne vēlāk kā 2016.gada 8. janvārī pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, neatļauti lietoja aizliegtas, sevišķi bīstamas psihotropās vielas- amfetamīnu un metamfetamīnu, pēc kā 2016.gada 8. janvārī plkst. 20.00 Rīgā, F.Sadovņikova ielā 22, /pers. A/, kura bija narkotisko vielu ietekmē, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253 ^{2}. panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. A/, būdama persona, kura brīdināta par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas, un proti:

/pers. A/, būdama ar 2015.gada 18. jūnija lēmumu Nr. 087/PC096625-173/4615 administratīvā pārkāpuma lietā sodīta par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 46.panta pirmajā daļā, izdarīšanu 2015.gada 19. aprīlī un likumā noteiktā kārtībā brīdināta par krimināatbildības iestāšanos par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, ne vēlāk kā 2016.gada 22. februārī pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, neatļauti lietoja aizliegtu sevišķi bīstamu narkotisko vielu, kuras nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību – heroīnu, aizliegtas, sevišķi bīstamas psihotropās vielas- amfetamīnu un metamfetamīnu, bīstamu psihotropo vielu, kura var tikt izmantota ļaunprātīgos nolūkos- tramadolu, pēc kā 2016.gada 22. februārī plkst. 16.50, Rīgā, Rēzeknes ielā 3, /pers. A/, kura bija narkotisko un psihotropo vielu reibumā, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253 ^{2}. panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ saprata celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253 ^{2}. panta pirmajā daļā (noziegums izdarīts 2016.gada 8. janvārī), Krimināllikuma 253 ^{2}. panta pirmajā daļā (noziegums izdarīts 2016.gada 22. februārī), **atzina pilnībā** un uzturēja savu pirmstiesas procesā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Tiesa, noklausoties prokurora un aizstāvja viedokli , un ņemot vērā to, ka apsūdzētā atzīst savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētās /pers. A/ vainu pēc Krimināllikuma 253 ^{2} .panta pirmās daļas (noziegums izdarīts 2016.gada 8. janvārī) , pēc Krimināllikuma 253 ^{2} .panta pirmās daļas (noziegums izdarīts 2016.gada 22. februārī) , un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.pantu, apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253 ^{2} .panta pirmajā daļā (noziegums izdarīts 2016.gada 8. janvārī), Krimināllikuma 253 ^{2} .panta pirmajā daļā (noziegums izdarīts 2016.gada 22. februārī), pilnībā pierādīta.

Nosakot soda veidu , saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 2. daļu , tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu , apsūdzētā personību.

Nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 3. daļu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Izvērtējot apsūdzētās personību, tiesa konstatēja, ka iepriekš vairākkārtīgi tiesāta, pēdējo reizi 2016.gada 15. augustā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 5. daļu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem (1. sēj.l.l. 73-74), VSIA " Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības un Narkoloģiskās palīdzības dienestu uzskaitēs nesastāv (1. sēj. l.l. 53-54). No apsūdzētās vārdiem noskaidrots, ka viņai ir vidējā izglītība, neprecējusies, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav, līdz apcietinājumam strādāja SIA "/nosaukums/" par apkopēju, faktiskā un deklarētā dzīves vieta ir /adrese/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2. daļu , par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētā vaļsirdīgi atzinās izdarītajā un to nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1. daļas 1. punktu, par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka dotais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu , /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253 ^{2} .panta pirmās daļas , atzīstams par kriminālpārkāpumu.

Tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ ir izmantojusi savas Kriminālprocesa likuma 21. pantā noteiktās tiesības uz sadarbību , izvēloties vienkāršāku procesu- lūdzot neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Tas, ka apsūdzētā izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņas atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Tiesas ieskatā, noziedzīga nodarījuma recidīvs ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajai, kā arī izslēdz iespēju piemērot panta sankcijā noteikto minimālo sodu.

Nosakot soda mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta 2. daļas nosacījumiem, un proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību , atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas .

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ agrāk tiesāta , sodāmība nav dzēsta, ka savu vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo, ka izdarīts kriminālpārkāpums. Tiesa ņem vērā to, ka nevienai personai nav nodarīts kaitējums, izņemot kā pašas veselībai, tomēr tiesa atrod , ka apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 235^{2}.panta pirmās daļas ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, nodara kaitējumu savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas.

Tiesa, nosakot sodu ņem vērā Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Augstākās Tiesas Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1. jūlija kopsapulcē apstiprinātais Sodu piemērošanas prakses apkopojums, kurā norādīts, lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kriminālsodam ir jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja sociālo adoptāciju un resocializāciju. Piemērojot sodu, svarīgi motivēt personu iegūt izglītību, profesiju, sagatavoties dzīvei sabiedrībā, jāpalīdz likumpārkāpējam saprast savas problēmas, parādīt viņam, ka viņš ir spējīgs pats tikt galā ar tām , nenodarīdams kaitējumu citām personām. Soda bardzība bieži vien nav pietiekama , lai persona atteiktos no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Krimināltiesiskajai represijai ir jābūt individualizētai.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties u n piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*A.Judins. Krimināls sods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr. 11 (762), 2013.gada 19. marts).*

Nosakot sodu, tiesai jāņem vērā ne tikai tas, lai tas būtu samērīgs un atbilstu apsūdzētās interesēm, bet, ievērojot, ka sods ir valsts relācija pret izdarīto, arī sabiedrības interesēm, uz ko norādīts Krimināllikuma 35.panta 2. daļā. Soda un krimināltiesisko piespiedu līdzekļu bardzība pamatojama arī ar sabiedrisko interešu aizsardzību, taisnīguma atjaunošanu un vainīgās personas resocializāciju.

Tiesa atzīst, ka pozitīvi vērtējams fakts, ka /pers. A/ ir apņēmusies laboties, ir atteikusies no narkotisko vielu lietošanas, tomēr tas nevar būt par pamatu tam , lai nesaņemtu atbilstošu sodu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Tiesa pievienojas prokurora viedoklim , ka /pers. A/ sods ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Apsūdzētās likumpārkāpumu vēsture liecina par to, ka viņa vieglprātīgi izturas pret likumu ievērošanu, nemaina savu attieksmi pret noziegumu izdarīšanu. Viss minētais liecina par to, ka tikai ar brīvības atņemšanas sodu iespējams pārtraukt apsūdzētās darbības, kas vērstas uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Panta sankcijā paredzētie alternatīvie sodi nespēs sasniegt Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajai , tiesa ņem vērā 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Sods /pers. A/ ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1. un 2. daļas noteikumiem pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pilnībā saskaitot piespriestos sodus par katru noziedzīgu nodarījumu. Tiesas ieskatā šāds sodu saskaitīšanas princips atbilst gan apsūdzētās personībai, gan izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam, ir taisnīgs un adekvāts. Galīgais sods /pers. A/ nav nosakāms, jo Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 15. augusta spriedums nav stājies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu, procesuālos izdevumus valsts labā piedzen no notiesātajām personām. Pirmās instances tiesā kā apsūdzētās aizstāve piedalījās zvērināta advokāte I.Krastiņa, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība, kura savukārt ir piedzenama no apsūdzētās, nosakot labprātīgas izpildes termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanas dienas. Tiesa nekonstatēt Kriminālprocesa likuma 368.panta 4. daļā noteiktos priekšnoteikumus , kas būtu par pamatu apsūdzētās atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas valsts labā.

Dotajā kriminālprocesā apsūdzētajai kā drošības līdzekļi noteikti nodošana policijas uzraudzībā un uzturēšanās noteiktā vietā, papildus drošības līdzeklis- dzīvesvietas maiņas paziņošana, kuri saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.pantu, sprieduma izpildes nodrošināšanai, ir grozāmi uz apcietinājumu.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 527., 528., 529. pantiem, tiesa

N O S P R I E D A :

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253 ^{2}.panta pirmajā daļā (noziegums izdarīts 2016.gada 8. janvārī) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253 ^{2}.panta pirmajā daļā (noziegums izdarīts 2016.gada 22. februārī) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1. daļu, galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības pilnībā saskaitot sodus, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2016.gada 12. septembra.

Drošības līdzekli- nodošanu policijas uzraudzībā, uzturēšanos noteiktā vietā un papildus- dzīvesvietas maiņas paziņošanu- grozīt uz apcietinājumu.

Piedzīt no /pers. A/ (/personas kods/) procesuālos izdevumus par aizstāvja piedalīšanos pirmās instances tiesā valsts labā 70 *euro* (septiņdesmit

euro), iemaksu veicot sekojošā kontā: Valsts kase BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300, nosakot labprātīgas izpildes termiņu 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas. Maksājuma kvīti iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 105. kabinetā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu daļā par noteikto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Janēviča